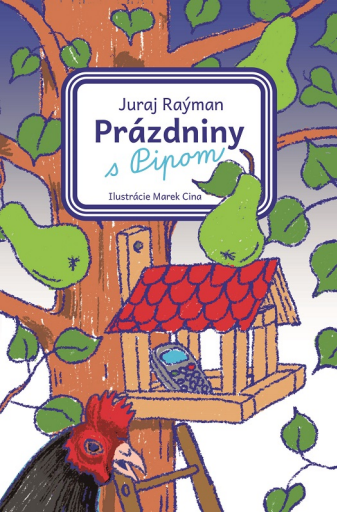

The background of the book cover is a colorful illustration. It features a large tree with a thick brown trunk and several green leaves. Two large, green, pear-shaped fruits hang from the branches. In the lower-left corner, the head of a rooster with a red comb and wattle is visible. In the lower-right, a wooden birdhouse with a red-tiled roof is attached to the tree. Inside the birdhouse, a silver mobile phone is visible. The title and author's name are enclosed in a white rectangular box with a double purple border.

Juraj Raýman

Prázdniny *s Pipom*

Ilustrácie Marek Cina

Juraj Raýman

Prázdniny *s Pipom*

Ilustrácie Marek Cina

slovar

Text © Juraj Raýman 2023

Ilustrácie © Marek Cina

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2023

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat' ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-6250-3

Prázdniny vám môže pokaziť mnoho vecí. Úraz, zemetrasenie, výbuch sopky, povodeň či iná prírodná katastrofa. Mne ich ešte pred koncom školského roka zničili vlastní rodičia.

Na úvod treba povedať, že v našej rodine nie je nik ani trocha normálny. Všetci sú vedci a život s nimi je skutočná veda. Nenormálnosť sa u nás dedí z generácie na generáciu a jediným možným vysvetlením, že sa u mňa reťaz pretrhla, je, že ma kdesi našli alebo z roztržitosti vymenili a moja skutočná rodina ma jedného dňa nájde a vyslobodí.

Mama s otcom sa viac než o mňa zaujímajú o podivné živočíšne druhy. O blbé vtákokopy, čo sa nerozhodli, či chcú byť cicavcami alebo vtákmi, o blbé vombaty, ktoré kakajú kockaté hovienka, a o blbých tasmánskych diablov, ktorých možno vedecky skúmať len v blbej Tasmánii! Uznávam, možno by Tasmánia nebola až taká blbá, keby na udelenie vstupných víz nevyžadovala sériu očkovaní, po ktorých mi pod

pazuchami navreli hrče ako grapefruity a zachvátila ma horúčka.

Snívalo sa mi o vombatoch, vtákopyskoch a tasmánskych diabloch. Prespal som vysvedčenie aj prvý prázdninový deň, a keď som konečne otvoril

oči, nebol som v Tasmánii, ale v otcovej niekdajšej detskej izbe.

Došlo mi, že je zle.

Normálni rodičia by v strachu a obavách bdeli nad lôžkom jediného syna. Naši sa potichu vyparili a mňa nechali napospas babke Helenke!

Ani babka Helenka nie je normálna babka, ale dôležitá pani docentka na dôležitej univerzite, a výskumný projekt, na ktorom sa to leto zúčastnila, bol pre ľudstvo natoľko zásadný, že jej neumožňoval tráviť s vnukom letné dni pri prehriatom bazéne mestského kúpaliska. S touto skutočnosťou súvisel „istý organizačný problém“. V preklade: problém so mnou. Do laboratória mali totiž deti vstup zakázaný, pretože podľa vedcov majú sklon všetko rozbíjať a neustále vyrušovať detinskými otázkami. Najväčším zástancom

tejto myšlienky bol babkin priamy nadriadený profesor Trieska, ktorého povaha zodpovedala jeho menu, či už pod nechtom alebo v zadku. Ale pre babku Helenku bol profesor génus, ktorý skôr či neskôr privedie celý výskumný tím k Nobelovej cene, a preto odjakživa dávala práci prednosť pred všetkým ostatným.

Keďže babka do laboratória chodiť musela a ja som nesmel, ostalo jej len krajné riešenie. Vzala telefón, dlho-predlho váhala, kým vytočila číslo, a ešte dlhšie čakala, kým to na druhej strane niekto zdvihol.

„Prečo ti to vždy tak dlho trvá?“ podľa odmeraného tónu som si domyslel, že hovorí s dedkom.

„Už som ti vysvetľoval, že mám slabý signál a musím vyliezť na hrušku,“ dychčal do telefónu dedko.

„A čo keby si z nej na nejaký čas zliezol a vrátil sa domov?“

Okamih sa z telefónu ozývalo len šumenie a praskavé zvuky.

„Nehovor, že sa ti za mnou začnelo.“

„Cnie sa Kubkovi,“ zaklamala bezostyšne babka Helenka.

